Ιστορία από την αρχή

Κόκκινη κλωστή δεμένη,

στην ανέμη τυλιγμένη..

Γυρίζει η ανέμη, γυρίζει στην πένα της Μαρίας Αγγελίδου. Μια πένα μαγική, που ζωγραφίζει τα λόγια, τα ζυγίζει !!

Κάθεται η γιαγιά, λες, στο τζάκι και λέει ιστορίες, δίχως τελειωμό!

Ιστορίες, σαν παραμύθι ! Γιατί οι ιστορίες δεν είναι μόνο ημερομηνίες και ονόματα. Δεν είναι μόνον μάθημα. Δεν μετριέται με βαθμούς ούτε είναι θαμμένη στο χρονοντούλαπο. Η Ιστορία είναι ζωή ! Είμαστε εμείς! Και άλλοι σαν εμάς, που έζησαν πριν ή που θα ζήσουν μετά από μας. Είναι μέσα στο σπίτι μας, έξω στον δρόμο, είναι παντού !

- **Και την ιστορία μου την ξέρω και η αριθμητικούλα μου με γνώρισε. Πολλά γράμματα μπορεί να μην έμαθα ακόμα. Εκείνο, όμως, που σίγουρα ξέρω και θέλω είναι να μη με βάλετε με τους σοφούς. Ούτε που με δέχονται ούτε που τους αντέχω ! Ακαταλαβίστικα μιλάνε, βρε παιδί μου.**

- **Άμα δε σε καταλαβαίνει ο άλλος, τι θέλεις και μιλάς ;;**

- **Ο καθένας τα λέει αλλιώς! Ο καθένας τα δικά του ! Και έρχονται όλοι, να πούνε λόγια, ν΄ ακούσουν λόγια, να πουλήσουν και να αγοράσουν λόγια. Κι αλλάζουν στόμα οι αλήθειες και τα ψέματα ! Και με τα λόγια, χτίζονται ανώγια και κατώγια!**

  - **Λόγια, λόγια, λόγια.... Τα βαριέμαι τα λόγια τους. Εγώ προτιμώ τα λόγια τα καθαρά, τα στρωτά. Όπως τα έλεγε ένας αρχαίος. Οι μαθητές του έπιναν νερό στο όνομά του. Αλλά αυτός ήπιε κώνειο !!!**

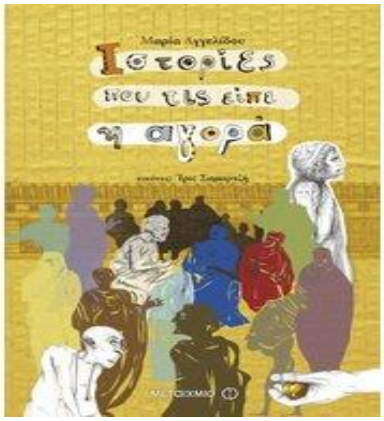

- **Αααα !!!!**
Μιλάς γι αυτόν
που ήθελε να γίνει μαμή,
σαν την μαμά του !!!
Εκείνα τα χρόνια!!!!

- **Γι αυτό εφάρμοσε τη μαιευτική τέχνη , <u>πού αλλού</u>, στα λόγια ! Ξεγεννούσε τις καινούριες σκέψεις σαν τα μωράκια που αργούσαν να βγουν. Μετά τις καθάριζε και τις έντυνε με λόγια. Λόγια κουβεντιαστά, που σε πάνε παραπέρα....**

- **Α!!!! Μεγάλε Σωκράτη ! Σε πάω πολύ !!!! Έτσι, όταν δεν έχω διαβάσει, απαντώ : ΄΄ ένα μόνον πράγμα ξέρω, ότι δεν ξέρω τίποτα !΄΄ Όσο καλό κυνηγητό να ξέρεις, δεν πιάνεται η Γνώση !!!**

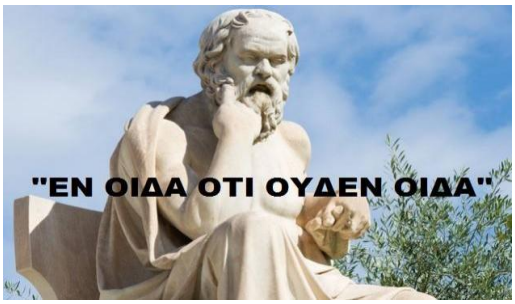

Ιστορία από την αρχή

- Εμένα πάλι μ΄ αρέσουν τα λόγια τα φτιαγμένα με τέχνη περισσή, που ξεπερνάνε και τ΄ αληθινά ! Τα παραμύθια δηλαδή ! Αυτά που σκάρωσε ένας δούλος.

- Δούλος ;;;; Με την ταμπέλα στον λαιμό ; Μα, δεν είναι κανονικοί άνθρωποι οι δούλοι! Τους θεωρούν ˝ res : πράγμα ˝.

- Δούλος γεννημένος, λοιπόν ο Αίσωπος. Και άσχημος ! Και κοιλαράς ! Καμπούρης ! Αασ! Και κεφάλας ! Αλλά, με μυαλό μπόλικο και σβέλτο. Έκοβε και έραβε τα λόγια ! Τα λόγια ήταν τα όπλα του !

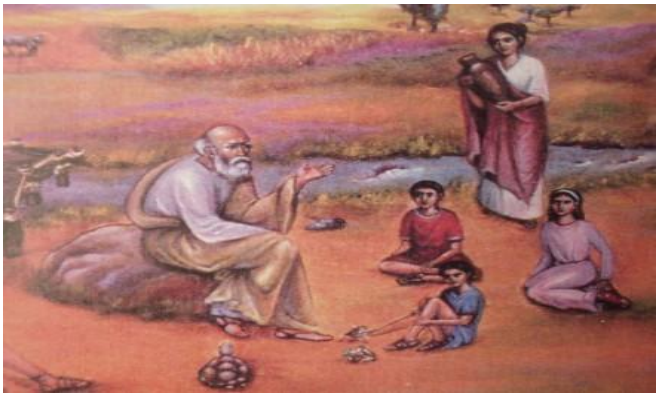

- Τα παραμύθια του μιλούν για τα ζώα. Σε όσα διάβασα, δεν υπήρχε τίποτα για τον θεό Κρόνο. Αυτόν που έτρωγε τα παιδιά του ! Ευτυχωωωωώς !!!!

Μια μέρα, άκουσα τους μεγάλους να λένε, πως η Πατρίδα μας μοιάζει με τον Κρόνο και τρώει τα παιδιά της !!!

Από τότε πολύ φοβάμαι! Γι αυτό ήρθα σήμερα εδώ. Έμαθα πως, μια Μαρία, ξέρει τον δρόμο για τις Πέτρες του Γιατρού. Είναι κάτι μαγικές πέτρες γεμάτες φώτα και χρώματα, όνειρα, ιερά φίδια, λόγια και χορούς, θαύματα και γιατρειές! Ο ναός του Θεού – Γιατρού, μέσα στα πεύκα. Πίσω το Άβατο, το ιερό θεραπευτήριο με τα πέτρινα κρεβάτια. Ήταν ονειρεμένος τόπος το Ασκληπιείο της Επιδαύρου. Μόλις πατούσε το πόδι του εκεί ο άρρωστος γινόταν καλά και ο γερός καλύτερα!

Ιστορία από την αρχή

- **Και πώς, γιάτρευε ο Θεός – Γιατρός ;**

- **Έμπαινε στα όνειρα των ανθρώπων που ικέτευαν τη βοήθειά του. Συγύριζε, άνοιγε τα παράθυρα και τις πόρτες της ψυχής. Έδιωχνε τις λύπες και τις στενοχώριες. Και όταν οι άρρωστοι ξυπνούσαν, είχαν κιόλας γιατρευτεί. Και οι πιο ΄΄ δύσκολοι΄΄ έφευγαν γρήγορα γιατρεμένοι !!**

- **Τελικά, <u>οι Πέτρες του Γιατρού</u> λένε ονειρεμένες ιστορίες !**

- **Όποιος ακούσει προσεκτικά , ξέρει καλά πως οι Πέτρες λένε ιστορίες - θαύματα , που κρατάνε για πάντα. Γράφουν Ιστορία με γιώτα κεφαλαίο ! Σαν αυτή που ζωγράφισαν οι πιο <u>Γρήγορες Πέτρες</u> του κόσμου σε πόλη ξεχωριστή, που τη θαύμασαν ως τα πέρατα του κόσμου.**

- **Πρώτοι ανάμεσα στους Έλληνες, οι Αθηναίοι ντρόπιασαν τον πιο τρανό στρατό της Ασίας, μια και δυο και τρεις φορές !**

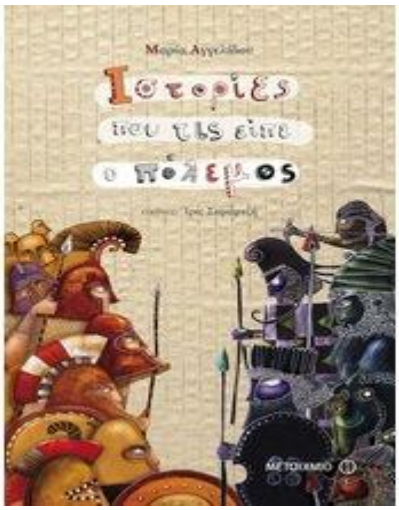

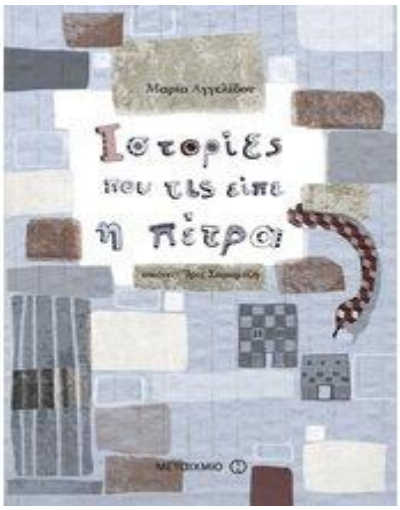

- Βέβαια η πόλη τους κακόπαθε ! Γιατί με τα δέντρα ανθίζει ο πόλεμος. Και δίνει καρπούς άγνωστους, που κρύβουν στα κουκούτσια τους τις πιο αναπάντεχες στροφές της Ιστορίας. Παρόλο που τον κατηγορούν τον πόλεμο πως

είναι άδικος, σκληρός πολύ, και το χειρότερο ψεύτης, ξέρει να λέει ιστορίες, που μερικές φορές είναι καλύτερες κι απ΄ τα παραμύθια !

- Έτσι, λοιπόν, οι Αθηναίοι τίναξαν από πάνω τους τις βρομιές, τα ξεραμένα αίματα και την καπνιά. Έριξαν μπόλικη χαρά στη θάλασσα . Να συμμαχίες, να εμπορικές αποικίες, χρήματα, πλούτη ! Και στο τιμόνι της πόλης άνθρωπος ξεχωριστός, που έλεγε πολλά κι έκανε ακόμα περισσότερα !

- Μάζεψε τους πιο δοξασμένους φιλόσοφους στην πόλη. Ξανάχτισε τα ιερά πάνω στον λόφο της Ακρόπολης. Έπιασε φιλίες με τη Γνώση και την Ομορφιά !

- ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ Α ΩΣ ΤΟ ΩΜΕΓΑ !

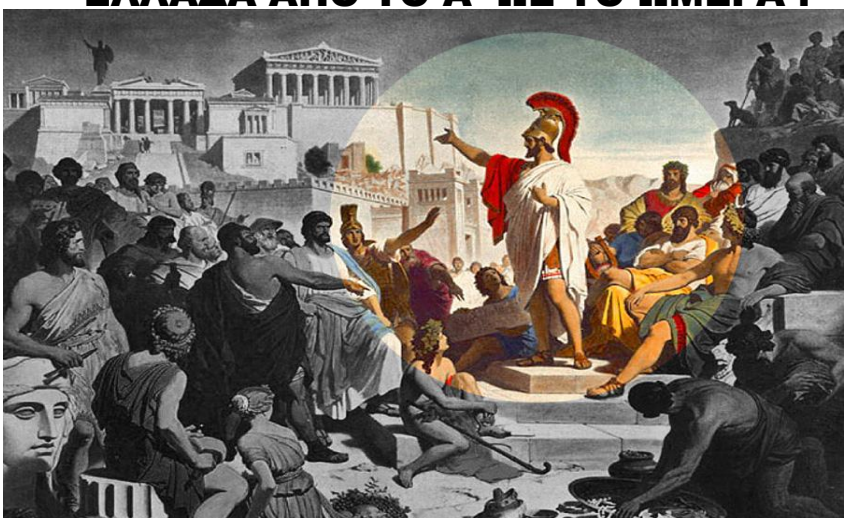

Ιστορία από την αρχή

- **Αυτή την Ελλάδα, όπως μας αφηγείται ο Κωστής Παλαμάς στη Φλογέρα του Βασιλιά, προσκύνησε ο Βασίλειος ο Β΄, ο Μακεδόνας. Ο αυτοκράτορας , που η Ιστορία του ΄χε κολλήσει άδικο όνομα, προσκύνησε την Παναγιά μέσα στον Παρθενώνα.**

- **Αυτή η Ελλάδα τραγουδούσε τους στίχους του Κωστή Παλαμά, για να τιμήσει τον φτωχό νερουλά, στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896.**

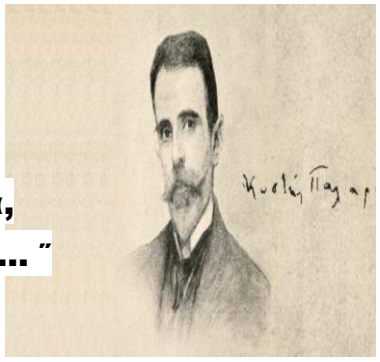

΄΄Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, αγνέ πατέρα
του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού.
Κατέβα, φανερώσου κι άστραψε εδώ πέρα,
στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού... ΄΄

- **Δέντρο είναι ο Ελληνισμός. Στα κλαδιά του , τα χρώματα γράφουν φανταχτερές ιστορίες, αυτές που μαγνητίζουν το μάτι και καμιά φορά το καίνε.**

- **Μα, κάποιες φορές, το μαύρο σε τυλίγει και δεν το βλέπεις ! Σε καταπίνει, και δεν το καταλαβαίνεις ! Βαυκαλίζεσαι πως είσαι ακόμα στα φώτα και στα χρώματα. Ξαφνικά, σε μια στιγμή μέσα, χάνονται τα φώτα και τα χρώματα . Σαν μαύρη φωτιά τα καίει το σκοτάδι. Και η Ρωμανία που κατέκτησε τον κόσμο όλον, έμεινε ένα δαχτυλίδι γύρω από τα τείχη. Μια λαμπρή πρωτεύουσα χωρίς τόπο κανένα !**

Ιστορία από την αρχή

- Κοπρίσματα, ανεμοριπές, κλαδέματα, πλημμύρες λυγίσανε το δέντρο !

- Μα η μαγιά πάντα μένει, όπως θα ΄λεγε και ο Μακρυγιάννης. Αλλά, μαζί με τη μαγιά, μένει και ο δράκος , με το στόμα ανοιχτό και ξερογλείφεται !

- ΄΄ Μικρά ζύμη όλον το φύραμα ζυμοί ΄΄. Έχει απομείνει, άραγε, εδώ, μαγιά που να ζυμώσει από την αρχή όλο το φύραμα ; Το ριζικό μου τι μου γράφει ;;

- Μοίρεεεες ! Ασήμωσε, δούλα και κυρά, να σε πω το ριζικό σου !!! Μοίρεεες !

Ουαου !!!! Μεγάλα νέα φέρνω από κει πάνω !
Περίμενε μια στάλα ν΄ ανασάνω !
Και να σκεφτώ, αν πρέπει
να γελάσω, να κλάψω, να φωνάξω ή να σωπάσω !

Κουράστηκα! Δε μου ΄ μεινε σταλιά δύναμη
να σηκώσω το κεφάλι!
Απότυχα για άλλη μια φορά!
Με κυβερνούνε άλλοι !!!!

ΜΠΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΟΙ ΟΧΤΡΟΙ (τραγούδι)

- **Το ριζικό μου, ακόμα, τι μου γράφει ;;;**

- **Το μελετάνε ξένοι μηχανορράφοι.**

- **Ξέρουν αυτοί ! Έχουν πείρα οι άνθρωποι !!! Μέχρι και βασιλιά μας διάλεξαν ! Αμούστακο αγόρι, που δίνει και χάρες στους πρωτεργάτες της Λευτεριάς ! Έτσι ξεπληρώνεται το ¨¨ Φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους !!¨**

  Ο βασιλιάς διατάζει . Δεν διατάζεται ! Και στα μεγάλα του κέφια δίνει άδεια επαιτείας, κάθε Παρασκευή !!!

<u>ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΕΛΛΑΣ</u> (ΤΡΑΓΟΥΔΙ)

- **Ακούσατεεεε ! Ακούσατεεε !!!!!**
  Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι ,
  Γερμανοί, Ισπανοί, Αμερικανοί.
  Ζητείται φίλος – σύμμαχος – προστάτης ,
  για χώραν πτωχήν, αλλά ενάρετον !
  Με λαμπράς οικογενειακάς αρχάς και παράδοσιν!
  Ολίγον μεταχειρισμένην!
  Αλλά ωραίαν και σε καλήν κατάστασιν !!!!

Ιστορία από την αρχή

- **Κι από κοντά οι μεγάλοι μας προστάτες !**

  Αγάλι- αγάλι έγιναν της γης μας νεκροθάφτες !

  Και ποιος πληρώνει τα σπασμένα ;;

  Και πώς να ξαναρχίσω πάλι από την αρχή ;;;

  Δεν θέλω ν΄ αποθάνω !

- **Μην στενοχωριέσαι !! Πεθαίνουμε λίγο – λίγο !!!**

- **Στολίστηκαν οι ξένοι τραπεζίτες.**
  Ξουρίστηκαν οι Έλληνες μεσίτες .
  Εφτά ο τόκος, πέντε το φτιασίδι.
  Σαράντα με το λάδι και το ξίδι !
  Κι αυτός που πίστευε και καρτερούσε,
  βουβός, φαρμακωμένος στέκει και θωρεί,
  τη λευτεριά που βγαίνει στο σφυρί.
  Να χάνεις την Πατρίδα σου
  και να μην τη βρίσκεις πουθενά !!!

  Τώρα τη φτωχή Γρεκιά, κυβερνά η Βαυαριά !!!

<u>ΑΧ ! ΕΛΛΑΔΑ</u> (τραγούδι)

Ιστορία από την αρχή

- **Γη παιδεμένη, με σίδερο και με φωτιά,**
  για κοίτα, ποιους σου φέρανε, καημένη ,
  να σε αφεντεύουν από μακριά !
  Τα κρίματά σου είναι πολλά !!!

- **Εγώ, τζογούλα μου, πιστεύω στην Ελευθερία και στην Ποίηση. Είμαι θρεμμένος με Διονύση Σολωμό, οπού τα ήθελε ούλα ελληνικά !!!**

- **Λόγια ! Λόγια !!! Όλο μιλάς !!!!**

- **Εγώ μιλώ. Εσύ, εσύ, εσύυυυ , τι έχεις και δεν μιλάς ;;;**
  Η σιωπή σου με ξεκουφαίνει !!!

Η πείνα, το καμάρι είναι του κιοτή.

Του σκλάβου, που του μέλλει να χαθεί !!!!

<u>ΑΡΝΙΕΜΑΙ</u> (τραγούδι)

Παρασκευή 25 .05.2018

10° ΔΗΜ. ΣΧ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΑΤΡΙΚΟ ΔΡΩΜΕΝΟ : Β1 – ΣΤ2 – ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΠΡΟΓΡ.